

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.3.2014 r.
COM(2014) 181 final

2014/0101 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

zmieniająca decyzję 2004/162/WE dotyczącą systemu opłat za dokowanie we francuskich departamentach zamorskich w odniesieniu do okresu jej stosowania

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Postanowienia Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) mają zastosowanie do regionów najbardziej oddalonych Unii. Francuskie regiony najbardziej oddalone zostały jednak wyłączone z terytorialnego zakresu stosowania dyrektyw w sprawie VAT i akcyzy.

Postanowienia TFUE, w szczególności jego art. 110, zasadniczo nie dopuszczają żadnej różnicy w opodatkowaniu we francuskich regionach najbardziej oddalonych między produktami lokalnymi a produktami pochodzącymi z Francji metropolitalnej, z innych państw członkowskich lub z państw trzecich. W art. 349 TFUE (dawnym art. 299 ust. 2 Traktatu WE) przewidziano natomiast możliwość wprowadzenia środków szczególnych dla regionów najbardziej oddalonych ze względu na występowanie trwałych niedogodności, które mają wpływ na sytuację gospodarczą i społeczną tych regionów. Środki te dotyczą różnych polityk, w tym polityki podatkowej.

Decyzją Rady 2004/162/WE z dnia 10 lutego 2004 r. (zmienioną decyzjami Rady 2008/439/WE z dnia 9 czerwca 2008 r. i 448/2011/UE z dnia 19 lipca 2011 r.), przyjętą na podstawie art. 299 ust. 2 Traktatu WE, Francja została upoważniona do stosowania do dnia 1 lipca 2014 r. zwolnień lub obniżek podatku od dokowania w odniesieniu do niektórych produktów wytwarzanych we francuskich regionach najbardziej oddalonych (z wyjątkiem Saint Martin). Załącznik do wyżej wymienionej decyzji zawiera wykaz produktów, których mogą dotyczyć zwolnienia lub obniżki podatku. W zależności od produktów różnica w opodatkowaniu między produktami wytwarzanymi lokalnie a innymi produktami nie może przekraczać 10, 20 lub 30 punktów procentowych.

W decyzji 2004/162/WE podano przyczyny, które doprowadziły do przyjęcia środków szczególnych: oddalenie, zależność od surowców i energii, obowiązek tworzenia większych zapasów, mały rozmiar rynku lokalnego połączony ze słabo rozwiniętą działalnością eksportową itd. Wszystkie te niedogodności powodują zwiększenie kosztów produkcji, a zatem kosztów wytworzenia produktów wytwarzanych lokalnie, które przy braku środków szczególnych byłyby mniej konkurencyjne w stosunku do produktów pochodzących z zewnątrz, nawet przy uwzględnieniu kosztów dostarczenia do francuskich departamentów zamorskich. Utrudniłoby to zatem utrzymanie produkcji lokalnej. Środki szczególne zawarte w decyzji 2004/162/WE zostały więc opracowane w celu wzmocnienia przemysłu lokalnego przez poprawę jego konkurencyjności.

Zdaniem władz francuskich niedogodności, jakich doświadczają francuskie regiony najbardziej oddalone, nadal istnieją, w związku z czym w szeregu pism przesłanych pomiędzy 25 stycznia a 7 czerwca 2013 r. władze francuskie zwróciły się do Komisji Europejskiej z wnioskiem o zgodę na utrzymanie systemu zróżnicowanego opodatkowania podobnego do obecnego po dacie 1 lipca 2014 r., tj. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Analiza wykazu produktów, wobec których władze francuskie chcą zastosować zróżnicowane opodatkowanie, wymaga dużego nakładu pracy polegającej na weryfikacji, w odniesieniu do każdego produktu, czy wprowadzenie zróżnicowanego opodatkowania jest uzasadnione i proporcjonalne, przy jednoczesnym upewnieniu się, że wprowadzenie takiego zróżnicowanego opodatkowania nie narusza

integralności i spójności porządku prawnego Unii, w tym rynku wewnętrznego i wspólnych polityk.

Pracy tej nie udało się dotychczas zakończyć z uwagi na znaczną liczbę produktów objętych wykazem (kilkaset) oraz ilość informacji, które należy zgromadzić, na temat struktury rynku poszczególnych produktów: istnienie produkcji lokalnej, przywóz znacznej ilości towarów (w tym z Francji i innych państw członkowskich) mogący zagrozić utrzymaniu produkcji lokalnej, brak monopolu lub quasi-monopolu w produkcji lokalnej, dowody na istnienie wyższych kosztów produkcji utrudniających konkurowanie produktów lokalnych z produktami „importowanymi”, sprawdzenie, czy zróżnicowane opodatkowanie nie jest niezgodne z innymi politykami Unii.

Brak przyjęcia wniosku przed 1 lipca 2014 r. skutkowałby ryzykiem powstania próżni prawnej w zakresie, w jakim zabroniono by stosowania zróżnicowanego opodatkowania we francuskich regionach najbardziej oddalonych po 1 lipca 2014 r., nawet w odniesieniu do produktów, w przypadku których utrzymanie takiego opodatkowania byłoby bezsprzecznie uzasadnione.

Aby umożliwić zakończenie podjętych prac oraz aby zapewnić Komisji czas na przygotowanie wyważonego wniosku, uwzględniającego interesy różnych stron, potrzebny jest dodatkowy okres długości 6 miesięcy.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Treść niniejszego wniosku została skonsultowana z właściwymi dyrekcjami generalnymi Komisji Europejskiej.

Komisja Europejska nie przeprowadziła oceny skutków.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Krótki opis proponowanych środków

We wniosku przewiduje się przedłużenie o sześć miesięcy okresu ważności decyzji Rady 2004/162/WE z dnia 10 lutego 2004 r., tj. do dnia 31 grudnia 2014 r. zamiast do dnia 1 lipca 2014 r.

Podstawa prawna

Artykuł 349 TFUE.

Zasada pomocniczości

Jedynie Rada jest uprawniona do podjęcia, na podstawie art. 349 TFUE, środków szczególnych na rzecz regionów najbardziej oddalonych w celu dostosowania stosowania traktatów do tych regionów, w tym wspólnej polityki w poszczególnych obszarach, z powodu występowania trwałych niedogodności, które mają wpływ na sytuację gospodarczą i społeczną regionów najbardziej oddalonych.

Wniosek jest zatem zgodny z zasadą pomocniczości.

Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów.

Wniosek ma na celu przedłużenie o sześć miesięcy aktualnie stosowanego systemu, co pozwoli na zakończenie pełnej analizy, produkt po produkcie, wniosku o pozwolenie na stosowanie opodatkowania zróżnicowanego mającego zrównoważyć niedogodności, jakich doświadcza produkcja lokalna.

Zezwolenie na dalsze przedłużenie zostanie udzielone dopiero po przedłożeniu wspomnianej analizy, dla poszczególnych produktów, w związku z wnioskiem władz francuskich.

Wybór instrumentów

Proponowany instrument: decyzja Rady.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów:

Zmieniany tekst sam jest decyzją Rady przyjętą na tej samej podstawie prawnej (wówczas art. 299 ust. 2 Traktatu WE).

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Unii Europejskiej.

Wniosek

DECYZJA RADY

zmieniająca decyzję 2004/162/WE dotyczącą systemu opłat za dokowanie we francuskich departamentach zamorskich w odniesieniu do okresu jej stosowania

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 349,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 2004/162/WE² Francja została uprawniona do stosowania zwolnień lub obniżek podatku od dokowania w odniesieniu do produktów wytwarzanych lokalnie we francuskich departamentach zamorskich, wymienionych w załączniku do decyzji. W zależności od produktów różnica w opodatkowaniu między produktami wytwarzanymi lokalnie a innymi produktami nie może przekraczać 10, 20 lub 30 punktów procentowych. Takie zwolnienia lub obniżki podatku są środkami szczególnymi mającymi na celu zrekompensowanie szczególnych ograniczeń wymienionych w art. 349, z jakimi stykają się regiony najbardziej oddalone, i które powodują, że koszty produkcji ponoszone przez przedsiębiorstwa lokalne rosną, a ich produkty nie mogą łatwo konkurować z takimi samymi produktami pochodzącymi z Francji, innych państw członkowskich lub państw trzecich. Wspomniane zwolnienia lub obniżki podatku od dokowania w odniesieniu do produkcji lokalnej pozwolą jej na utrzymanie lub rozwój. Decyzję 2004/162/WE stosuje się do dnia 1 lipca 2014 r.
- (2) Zdaniem Francji niedogodności, jakich doświadczają francuskie regiony najbardziej oddalone, nadal istnieją, w związku z czym Francja zwróciła się do Komisji z wnioskiem o utrzymanie systemu zróżnicowanego opodatkowania podobnego do obecnego po dacie 1 lipca 2014 r., tj. do dnia 31 grudnia 2020 r.
- (3) Analiza wykazu produktów, wobec których Francja chce stosować zróżnicowane opodatkowanie, wymaga jednak dużego nakładu pracy polegającej na weryfikacji, w odniesieniu do każdego produktu, czy wprowadzenie zróżnicowanego opodatkowania jest uzasadnione i proporcjonalne, przy jednoczesnym upewnieniu się, że wprowadzenie takiego zróżnicowanego opodatkowania nie narusza integralności i spójności porządku prawnego Unii, w tym rynku wewnętrznego i wspólnych polityk.

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Decyzja Rady 2004/162/WE z dnia 10 lutego 2004 r. dotycząca systemu opłat za dokowanie we francuskich departamentach zamorskich i przedłużająca okres ważności decyzji 89/688/EWG (Dz.U. L 52 z 21.2.2004, s. 64).

- (4) Pracy tej nie udało się dotychczas zakończyć z uwagi na znaczną liczbę produktów ujętych w wykazie oraz ilość informacji, które należy zgromadzić, w szczególności na temat wyższych kosztów produkcji ograniczających konkurencyjność produktów lokalnych oraz na temat struktury rynku poszczególnych produktów.
- (5) Brak przyjęcia wniosku przed dniem 1 lipca 2014 r. skutkowałby ryzykiem powstania próżni prawnej w zakresie, w jakim zabroniono by stosowania zróżnicowanego opodatkowania we francuskich regionach najbardziej oddalonych po dniu 1 lipca 2014 r.
- (6) Aby umożliwić zakończenie podjętych prac oraz aby zapewnić Komisji czas na przygotowanie wyważonego wniosku, uwzględniającego interesy różnych stron, potrzebny jest zatem dodatkowy okres długości 6 miesięcy.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2004/162/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 1 ust. 1 decyzji 2004/162/WE datę „1 lipca 2014 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2014 r.”.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 2 lipca 2014 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*